

עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת

בְּזֶמַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
חָטְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵה' מְאֹד
אֶת דְּבַר הַתּוֹרָה עֲזְבוּ
וּמִצְוֹת ה' לֹא קִיְּמוּ
וְאִזְ הִקְב"ה בְּרַחֲמָיו
אֶת הַנְּבִיאִים שָׁלַח
”יְהוּדִים! יְהוּדִים! חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה
שׁוּבוּ, שׁוּבוּ, מִדְּרָכְכֶם הָרָעָה!”
אֲךָ הִיְהוּדִים לִנְבִיאִים לֹא שָׁמְעוּ
וְאֵת דְּבַר יְהוָה לֹא קִבְּלוּ
שָׁנִים רַבּוֹת חָפְהוּ ה'
עַד שֶׁהִבִּיא עֲלֵיהֶם עוֹנֵשׁ קָשָׁה
בָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
אֶת יְרוּשָׁלַיִם הַקִּיף בְּמִצּוֹר
עַד שֶׁלִּיהוּדִים לֹא הָיָה מְזוֹן
וְזָה קֶרֶה בְּיוֹם עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת